

også EU-samarbejdet om asyl og indvandring. Efter regeringens opfattelse bør dette afspejles i en ny traktat.

Det er derfor regeringens opfattelse, at det ikke er i Danmarks interesse at være uden indflydelse på indholdet af de overordnede regler, der kommer til at gælde i EU i kraft af dette samarbejde. Det er dog samtidigt klart, at forbeholdet kun kan ophæves efter en folkeafstemning.

Spm. nr. S 1741

Til integrationsministeren (31/1 03) af:

Ole Sohn (SF):

»Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt fuldt betryggende, at Flygtningenævnet træffer diamentralt modsatte afgørelser i meget sammenlignelige sager?«

Begrundelse

I asylcentret i Dianalund i Vestsjællands Amt opholder der sig to irakere, der er flygtet fra Saddam Husseins styre. De har begge været udsat for trusler fra myndighederne. Den ene har endda været udsat for tortur. Udlændingestyrelsen har givet dem begge afslag på asyl. Sagerne har herefter været anket til Flygtningenævnet, som har behandlet sagerne på to forskellige møder under ledelse af to forskellige dommere. Den ene fik af nævnet bevilget opholdstilladelse, mens den anden, der har været udsat for tortur, fik stadfæstet sit afslag, hvorfor han skal hjemsendes. Spørgeren finder denne lemføldige omgang med menneskeskæbner lidet betryggende for retssikkerheden.

Svar (19/2 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af to konkrete asylsager, som jeg imidlertid ikke kan udtale mig om inden for de rammer, der gælder for spørgsmål stillet i henhold til Folketingets Forretningsordens § 20, idet besvarelsen i så fald ville indeholde fortrolige oplysninger af personfølsom karakter.

Det er Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet, der træffer afgørelser om asyl efter udlændingelovens regler.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har således ingen kompetence i sager vedrørende asyl.

Jeg kan imidlertid generelt oplyse, at Flygtningenævnets afgørelse i en sag træffes på grundlag af en konkret og individuel vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger, herunder ansøgerens forklaring og de i sagen fremlagte dokumenter samt konkrete og generelle oplysninger om det konkrete land, som ansøgeren kommer fra. I nævnets vurdering af en sag indgår tillige, om ansøgerens forklaring ud fra de samlede oplysninger i sagen samt ud fra de generelle oplysninger, som nævnet er i besiddelse af, fremstår som troværdig.

Flygtningenævnet består af en formand, et antal næstformænd og et antal andre medlemmer. Flygtningenævnet har oplyst, at der pr. 1. januar 2003 er en formand og 18 næstformænd for Flygtningenævnet, der alle er dommere. Herudover er der 22 medlemmer udpeget af Advokatrådet, og 45 medlemmer der kommer fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. I Flygtningenævnets behandling af en sag deltager tre medlemmer, hvor formanden er en af dommerne, og de øvrige medlemmer er et medlem fra hver af de øvrige grupper. Flygtningenævnets sammensætning er således forskellig fra møde til møde. Nævnets medlemmer er uafhængige, jf. udlændingelovens § 53, stk. 2, 3. pkt. Behandlingen af en sag foregår som udgangspunkt mundtligt i en domstolslignende procedure, og nævnets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. Nævnets afgørelser træffes således af et kollegialt organ, hvor hvert medlem har en stemme.

Flygtningenævnets afgørelser indeholder en gengivelse af sagens oplysninger samt nævnets afgørelse og begrundelse herfor. Begrundelsen består af en angivelse af, om ansøgeren opfylder betingelserne for at få asyl, og efter sagens karakter tillige en angivelse af, hvilke omstændigheder nævnet har lagt vægt på, herunder i hvilket omfang ansøgerens forklaring har kunnet lægges til grund.

Flygtningenævnet har oplyst, at nævnet lægger vægt på, at nævnet følger en ensartet praksis, og nævnets praksis indgår derfor som et vigtigt grundlag for nævnets vurdering af de enkelte sager. Forud for hvert nævnmøde gennemgås praksis for de enkelte lande eller asylspørgs-